

Puigdemont a Hamburg

written by Pere Grau i Rovira | 7 de juny de 2019

El president Puigdemont ha tornat a Hamburg després de gairebé un any. Aquesta vegada el partit alemany Die Linke (“L’Esquerra”) ha organitzat l’acte on la representant de Die Linke, Zaklin Nastic (diputada del Parlament alemany - Bundestag-, membre allà de la Comissió de Drets Humans i una de les tres impulsores de la moció al Bundestag perquè pel setembre la casa discuteixi el conflicte català) i Puigdemont van parlar de la situació a Catalunya i després van respondre a les preguntes dels assistents.

L’acte es va celebrar a un hotel molt modern, a tocar del parc zoològic hamburguès. La casa té una excel·lent sala d’actes per a conferències i simposis, amb una capacitat per unes tres-centes persones. La sala era plena de gom a gom i encara hi havia persones dretes al darrera de tot. A més l’acte es retransmetia en directe a un portal d’internet per on ho seguia altra gent a Alemanya, i (si ho vaig entendre bé) també a Catalunya. I ja durant l’acte es van començar a rebre reaccions dels que ho seguien de lluny estant. Aquest era el motiu de la traducció simultània perquè tant a la sala com als llocs de transmissió es pogués seguir el fil del contingut. És clar que hi havia molts catalans, però el tant per cent d’alemanys no era pas petit. La traducció la va fer una noia catalana -cap professional de la traducció- que va superar aquesta difícil tasca molt decorosament.

Puigdemont va tenir els primers aplaudiments i les primeres rialles quan va saludar els assistents en alemany, abans de seguir en català. I ara voldria remarcar una primera impressió. Puigdemont es va ficar el públic (alemanys i catalans) a la butxaca, i això per una raó ben senzilla. Tot el que va dir ho va fer de forma molt clara i entenedora, sense barroquismes ni guarniments inútils, i la gent es va poder convèncer de dues coses. Que el president sabia molt bé

de què parlava i que allò que deia responia a fermes conviccions seves. En una de les seves darreres intervencions va dir que una de les coses més boniques i reconfortants que ha tingut ocasió de viure ha estat el gran suport que han rebut tant ell com els seus companys d'exili, i l'han rebut de gent tant a Catalunya com a tot Europa. I va afegir que amb aquesta gent hi tenien un deute de gratitud molt gran i l'obligació de correspondre a la confiança que se'ls dóna. "I per això -va dir apujant el to de veu - no ens rendirem! Mai!". Aquí va seguir l'aplaudiment més unànime i més fort de tot l'acte.

Puigdemont va tornar a remarcar el que ja va dir fa poc en una entrevista que li va fer Vilaweb: que "Die Linke" era un partit del qual el separen opinions molt divergents en el camp econòmic i social. Però hi coincideix en la defensa de la democràcia i dels drets humans. I hi té un deute especial d'agraïment, ja que van ser els d'aquest partit els únics polítics alemanys que el van visitar i encoratjar quan era a la presó de Neumünster.

Foto: T.P.

Tot el que va dir la presentadora, la Sra. Nastic, ho pot subscriure i aplaudir qualsevol independentista català. Especialment quan va parlar de les seves experiències personals en el procés escandalós de Madrid, on ni ella ni altres observadors de diferents països no van rebre cap acreditació oficial d'observadors internacionals. "Això - va dir- és una cosa comprensible a Turquia. Però en un estat

membre de la Unió Europea és un escàndol intolerable”.

Nastic, parlant dels retrets que es fan a Espanya al President li va preguntar (irònicament):” Sr. Puigdemont, és vostè un nacionalista?”. Cosa que va fer somriure tant al President com als catalans que érem a la sala. I Puigdemont va explicar de manera curta i categòrica la diferència entre els nacionalismes exclusius i opressors, i el de les víctimes d’aquesta opressió. Va parlar dels presidents catalans que han estat empresonats o a l’exili i de l’assassinat legal de Lluís Companys. I va remarcar: molts alemanys que es creuen retrets així, si volen comprendre el conflicte han de canviar d’ulleres. “Perquè som nosaltres, els catalans, les víctimes d’un nacionalisme com el que falsament se’ns atribueix”.

La sala també va riure quan Nastic li va preguntar què hi podia haver de cert en els rumors espanyols de què Puigdemont i els seus companys eren subvencionats per Rússia. I Puigdemont va dir rient: “Oh, no sols per Rússia. També s’ha parlat de la Xina i de Veneçuela. I tot plegat és fals!”, parlant després de la tàctica de la caverna espanyola de difamar i desacreditar l’independentisme.

Foto: T.P.

Un alemany li va preguntar perquè no havien tancat les fronteres quan van declarar la independència. I el President, sense entrar en detalls més complicats, va respondre: “Senzillament, perquè mai no hem volgut tancar fronteres, sinó tenir-les ben obertes amb tot el món.”

Es faria massa llarg parlar aquí de tots els temes que van sortir. Per la impressió general que aquestes línies intenten donar, sigui només remarcat que acabat l'acte, Puigdemont al "hall" d'entrada de l'hotel es va veure assetjat pel públic que no parava de fer-se "selfies" amb ell, demanar-li autògrafs a llibres, pòsters o a qualsevol paper que hi hagués a mà. Com si fos una estrella del cinema o un cantant famós.

És clar que un acte així, no té la importància d'una trobada amb polítics als Parlaments europeus. Però tot fa feix. Tot ajuda al coneixement del problema català i aquest coneixement, com va dir el President, és la premissa perquè vingui el moment que l'opinió europea es decanti clarament pel dret dels catalans a decidir ells sols el seu futur.